

מכון חיים הרצוג
לתקשורת, חברה ופוליטיקה

מדד אמון הציבור בתקשורת
דו"ח מס' 6 - אפריל 2006

עמדות הציבור לגבי הסיקור התקשורתי של בריאות מנהיגים ולגבי אשפוזו של ראש הממשלה שרון

ד"ר נורית גוטמן, ריבה טוקצ'ינסקי

מדד אמון הציבור בתקשורת

מדד אמון הציבור בתקשורת הוא אינדקס המבוסס על מחקרים שנערכו במספר מדינות, ובעיקר בארה"ב, הבוחן את יחס הציבור לתקשורת – העיתונות, הרדיו והטלוויזיה. המדד בוחן את השתנות ההערכות, התפישות והציפיות של הציבור מן התקשורת באופן שוטף, מספר פעמים בשנה, במיוחד בהקשר לאירועים דרמטיים. המחקר הראשון, שבנה את המדד, נערך בראשית 2003 והממצאים פורסמו בדו"ח הראשון שיצא מטעם מכון חיים הרצוג במרץ 2003. את הדוחות הקודמים ניתן לראות באתר המכון באינטרנט www.tau.ac.il/institutes/herzog/

מכון חיים הרצוג לתקשורת חברה ופוליטיקה, הנושא את שמו של הנשיא השישי של מדינת ישראל, הוקם בשנת 2002 כדי לעסוק במחקר אקדמי בזיקה, בקשר ובהשפעות ההדדיות שבין התקשורת, החברה והפוליטיקה. הוא נועד לשמש מקום מפגש של אקדמאים, חוקרים, עיתונאים, יוצרים, מבקרים חברתיים וקובעי מדיניות, השותפים להכרה בדבר המשמעות החברתית העמוקה שיש לתקשורת בימינו על החברה, הפוליטיקה והתרבות ומבקשים ללמוד אותה, להבינה ולטייב אותה.

המכון יוזם ועורך מחקרים בתחום הזיקה שבין התקשורת לבין החברה והפוליטיקה, מקיים כנסים מדעיים בנושאים אלה ומשתף פעולה עם מכוני מחקר דומים בעולם. תחום פעולה שני של המכון הוא בקרב הקהילה הפרופסיונלית של עיתונאים ואנשי תקשורת, במטרה להגיע להבנה עמוקה יותר של בעיות הפרופסיה והזיקה שלה לדמוקרטיה. במסגרת זו מקיים המכון מערך של השתלמויות מקצועיות לעיתונאים. כמו כן עורך המכון ימי עיון, יוזם דיונים וביוררים מקצועיים ומפגשים בינלאומיים של עורכים ועיתונאים. תחום פעולה שלישי של המכון מיועד לקהל הרחב ותכליתו לטפח אוריינות תקשורת: להגביר את הבנת התקשורת ודרכי פעולתה ולפתח מודעות ציבורית לחשיבות חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת, לעודד את הקריאה הביקורתית של התקשורת ואת המעקב הביקורתי כלפיה.

הוועד המנהל:	הוועדה האקדמית:	ראש המכון:
פרופ' איתמר רבינוביץ	פרופ' אינה וינר	פרופ' יורם פרי
פרופ' שמעון ינקלביץ	פרופ' חיים חזן	
פרופ' אינה וינר	פרופ' תמר כתריאל	
גב' אורה הרצוג	פרופ' אהרון קליימן	
ח"כ יצחק הרצוג	פרופ' דפנה למיש	
תא"ל מיכאל הרצוג	פרופ' עמוס שפירא	

המחקר הוא מחקר משותף למכון חיים הרצוג ולהסדרות הרפואית בישראל ובוצע ע"י מכון ב.י. ולוסיל כהן למחקרי דעת קהל בפקולטה למדעי החברה, אוניברסיטת תל-אביב. מכון כהן משלב פיתוח אקדמי של תיאוריה ומתודולוגיה של סקרים עם ביצוע מחקרי דעת קהל עבור חוקרים באקדמיה.

© כל הזכויות שמורות

אפריל 2006

מכון חיים הרצוג לתקשורת, חברה ופוליטיקה
הפקולטה למדעי החברה, אוניברסיטת תל-אביב
תל-אביב 69978

טל' 03-6405866

פקס 03-6406545

E-mail: mherzog@post.tau.ac.il

www.tau.ac.il/institutes/herzog

עיצוב: יעל כפיר ומיכל סמו-קובץ, המשרד לעיצוב גרפי, אוניברסיטת תל אביב

תמצית המחקר

מחקר זה בודק כיצד הציבור בישראל תופס את האופן שבו מסקרת התקשורת את בריאותם של המנהיגים, ובייחוד את אופן הסיקור של אשפוזו של ראש הממשלה אריאל שרון עקב האירוע המוחי שלקה בו בינואר 2006. בעבר לא תמיד דיווחה התקשורת על מחלות קשות של מנהיגים, וההנחה הייתה שניתן להסתיר את מצב בריאותם מעיני הציבור. לעומת זאת, בשנים האחרונות השתנתה הגישה, ובכל הנוגע לראש הממשלה שרון נחשף הציבור לפרטים רבים על מצבו הרפואי ועל הטיפול בו לסוגיו.

מכאן עולות שאלות בעלות אופי אתי, למשל: מה צריך הציבור לדעת לגבי מצב בריאותו של מנהיג בכיר, בייחוד בתקופה של בחירות, ומנגד – מהי מידת הפרטיות והחיסיון שיש לאפשר לאנשים בתפקיד ציבורי לגבי בריאותם? באיזו מידה חשוב לציבור שהתקשורת תחשוף עובדות לגבי העבר הרפואי של מנהיגים? האם יש לעגן בחוק תקנות לגבי מידת החשיפה ולגבי אופן החשיפה של פרטים הנוגעים לבריאותם של אנשי ציבור בכירים בעת אשפוזם בבית חולים? האם על התקשורת לדווח על טיב ההחלטות לגבי הטיפול הרפואי במנהיגים, דבר שאולי מצריך פרשנות של מומחים מחוץ לכותלי המוסד שבו הם מטופלים?

3

סוגיות אלה התחדדו נוכח הסיקור התקשורתי של אשפוזו של ראש הממשלה, סיקור שעורר הד רב והוליד תהיות מעין אלה: האם הציבור חושב שהתדירות הגבוהה של שידור הידיעות נבעה משיקולים מסחריים? האם ראוי מבחינת הציבור להציג פרשנות על הטיפול הרפואי מצד גורמים שאינם קשורים לצוות הרפואי המטפל, או שמא הציבור רואה בכך דבר שלילי הגורם לבלבול ומפחית את אמון הציבור בטיפול הרפואי, כפי שסברו כמה מהרופאים? ממצאי הסקר מעמידים בספק את החשש שדברי הפרשנות פגעו באמינות של הדיווח שמסר בית החולים שבו אושפז ראש הממשלה או באמינות הטיפול במערכת הבריאות בכלל. לעומת זאת, הם מציגים תמונה מורכבת לגבי סוג הדיווח שהציבור רואה כנכון לגבי בריאות המנהיגים.

- כשני שלישים מהמשיבים (66.8%) מעוניינים בכך שהתקשורת תפרסם מידע על מצב בריאותם של אנשי ציבור המועמדים לתפקידים בכירים, אולם מרביתם (80.1%) תומכים בקביעת כללים או תקנות ברורות לגבי פרסום פרטים מתיקו הרפואי של מנהיג ציבור כאשר הוא מתאשפז בבית החולים.
- אם מתגלה סתירה בין מידע שנמסר בתקשורת לבין מידע שנמסר מרופאים לגבי בריאותו של "מפורסם", הרוב (70.9%) חושבים שיאמינו לרופאים.

- סיקור מצב בריאותו של ראש הממשלה שרון נתפס כאמין יותר מכפי שנתפסת עבודת התקשורת בדרך כלל. בסולם של 1-4, המרואיינים דירגו את אמינות הסיקור של מחלתו של שרון בציון 2.9, ולעומת זאת הציון שניתן לאמינות התקשורת באופן כללי הוא 2.4.
- נשים נטו באופן מובהק להיות מרוצות פחות מסיקור מצב בריאותו של ראש הממשלה ונטו יותר להסכים לטענה שהסיקור התקשורתי חשף עובדות לא חיוניות שפגעו בפרטיותו של ראש הממשלה.

הערכת סיקור מחלתו של ראש הממשלה

- למרות הבעת שביעות הרצון מסיקור מצב בריאותו של ראש הממשלה לאחר אשפוזו עקב אירוע מוחי, ניכרת בציבור ביקורת על אופן הסיקור, בעיקר לגבי שעות השידור הרבות מדי, ולגבי עיסוקה של התקשורת ב"ספקולציות" בעיקר ולא בעובדות.
- אף שהמשיבים דיווחו על מידת אמון גבוהה יחסית בגורמים מתוך בית החולים, כמחצית (52%) חשבו ש"חשוב" עד "חשוב מאוד" שתינתן בתקשורת פרשנות למצבו הרפואי של ראש הממשלה מגורמים רפואיים מחוץ לבית החולים שבו הוא מאושפז. כמעט מחצית (44.4%) סברו שפרשנויות אלה אמינות באותה מידה כפרשנויות מבית החולים עצמו, ו-17% נוספים חשבו שפרשנות זו אף אמינה יותר, זאת לעומת 38.2% שסברו שהן אמינות פחות.
- הקבוצה הגדולה ביותר בציבור (44.9%) מאמינה כי פרשנות מטעם גורמים חיצוניים לבית החולים לא השפיעה כלל על החששות ועל תחושת אי-הוודאות לגבי מצבו של ראש הממשלה. לעומתה, חלק גדול יחסית (38.3%) מאמין שפרשנות זו דווקא הגבירה את החששות ("במקצת" או ב"מידה רבה").
- למרות האמון הרב כלפי גורמים מבית החולים שדיווחו על מצבו הרפואי של ראש הממשלה, האחוזה הגבוה ביותר מתוך הנשאלים (41.8%) השיב כי רופאו האישי או הצוות המטפל הם שאמורים להיות הגורמים המדווחים.
- כללית דירגו המרואיינים את "בהירות" הסיקור של התקשורת לאחר האירוע המוחי של ראש הממשלה בציון גבוה, אך העניקו לה ציון נמוך יותר כמי ש"מספרת את כל הסיפור". נראה שהמרואיינים היו מרוצים מהאופן שבו קיבלו הסברים לגבי מצב בריאותו של ראש הממשלה, אך ניתן להסיק שחלק ניכר חש שהדיווח שהתקבל לא כלל את כל העובדות. מגמה דומה נמצאת בהתייחסות המרואיינים לדיווח שמסרו הגורמים מבית החולים: מצד אחד הם הביעו הערכה חיובית גבוהה יחסית לגבי אמינות הדיווח, ומצד אחר חש חלק בלתי מבוטל שלא נמסר לו הסיפור במלואו.

מחלתו של ראש הממשלה שרון ואשפוזו בינואר 2006 עקב אירוע מוחי עוררו תגובות תקשורתיות רבות-תהודה בישראל ובעולם כולו. עשרות עיתונאים מרחבי תבל נאספו מחוץ לבית החולים "הדסה" בירושלים כדי להתעדכן על מצבו, ובימים הראשונים שודרו שידורים רבים בנושא, גם כאשר לא היה בידי התקשורת מידע חדש לגבי מצבו של ראש הממשלה. הדבר עורר מחלוקת קשה בקרב אנשי רפואה, בייחוד עקב פרשנותם של אנשי רפואה שמחוץ לבית החולים שבו אושפז ראש הממשלה שהוצגה בתקשורת. היו שחשו כי דברים אלה מערערים את אמון המרואיינים ברופאים בכלל ובבית החולים שבו טופל ראש הממשלה בפרט.

הסיקור התקשורתי של מחלתו של ראש הממשלה שרון העלה לסדר היום גם את נושא הסיקור של מצב בריאותם של מנהיגים בכלל. נושא זה שנוי במחלוקת, וחלו בו תהפוכות בעשורים האחרונים, הן בארץ והן בעולם. בעבר נמנעה התקשורת בישראל, כבארצות אחרות, מלדווח בהרחבה או במדויק על מחלות קשות של מנהיגים, ובכלל זה מחלות שהיו עשויות לפגוע בתפקודם, אולם בשנים האחרונות השתנתה הגישה

מבוא

במידה רבה. התקשורת והציבור מצפים לדעת לאשורו את מצב בריאותם של מנהיגים. מכאן עולות שאלות בעלות השלכות מדיניות ואתיות, למשל: מהי מידת הפרטיות והחיסיון שיש לאפשר לאנשים בתפקיד ציבורי לגבי מצבם הרפואי, ומנגד – האם זכאים האזרחים לדעת מה מצב בריאותם של אנשי ציבור? באיזו מידה חשוב לציבור שהתקשורת תחשוף עובדות הנוגעות לעבר הרפואי של מנהיגים? האם חשוב שהתקשורת תפרסם מידע לגבי מצב בריאותם של מועמדים לתפקידים בכירים? האם יש לעגן בחוק תקנות לגבי מידת החשיפה ולגבי אופן החשיפה של פרטים רפואיים של אנשי ציבור בכירים בעת אשפוזם בבית חולים? האם לדעת הציבור על התקשורת לדווח על טיב ההחלטות לגבי הטיפול הרפואי במנהיגים, דבר המצריך פרשנות של מומחים שמחוץ לכותלי המוסד שבו הם מטופלים?

המחקר מבקש לבדוק מה מצפה הציבור מהסיקור התקשורתי של בריאותם של מנהיגים בכלל, ומה חש הציבור לגבי הסיקור התקשורתי של אשפוזו של ראש הממשלה שרון. המחקר בודק מה חושב הציבור על אופן הסיקור מבחינת מידת החשיפה של פרטיו הרפואיים האישיים של ראש הממשלה, על התדירות הגבוהה של השידורים ועל דברי הפרשנות. האם הציבור חושב שהתדירות הגבוהה של שידור הידיעות על מצבו של ראש הממשלה, גם כאשר לא היו עובדות חדשות, נבעה משיקולים של הגברת אחוזי הצפייה ("רייטינג")? האם הציבור רוצה שיחשפו את כל הפרטים האישיים מתוך התיק הרפואי של איש ציבור חולה? האם ראוי מבחינת הציבור להציג פרשנות על הטיפול הרפואי בראש הממשלה מגורמים שאינם קשורים לצוות הרפואי המטפל בו, או שמא הוא רואה בכך דבר שלילי הגורם לבלבול והמפחית את אמון הציבור בטיפול הרפואי, כפי שסברו כמה מן הרופאים?

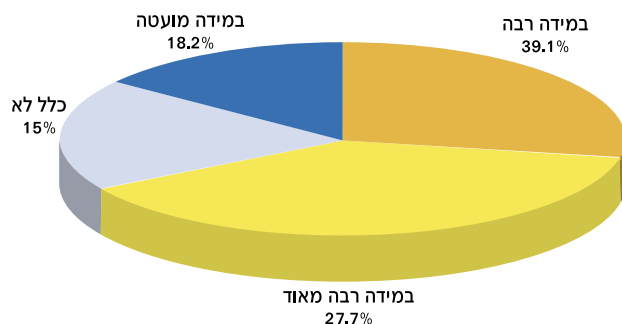
הדו"ח השישי בסדרת מחקרי אמון הציבור בתקשורת המוצג כאן עוסק בשאלות אלה. הדו"ח מבוסס על סקר שנעשה בקרב מדגם מייצג של האוכלוסייה הבוגרת בישראל (גיל 18 ומעלה) שכלל 509 מרואיינים. ממצאי הסקר מעמידים בספק את החשש שמא דברי הפרשנות פגעו באמינות הדיווח של בית החולים שבו אושפז ראש הממשלה או באמינות הטיפול הניתן במערכת הבריאות בכלל. לעומת זאת, הם מציגים תמונה מורכבת לגבי סוג הדיווח שהציבור רואה כנכון לגבי בריאותם של המנהיגים.

ראשית נשאלו המרואיינים על מידת האמון שהם רוחשים לתקשורת ועל שביעות רצונם מתפקודה באופן כללי. לשם כך הם התבקשו לדרג את תפקודה הכללי של התקשורת בסולם שבין 0 ל-10 (0 משמעו תפקוד גרוע מאוד ו-10 משמעו תפקוד טוב מאוד). ככלל, המרואיינים נטו להעניק לתקשורת ציונים בינוניים (2.5 בסולם מ-1 עד 4, ו-6 בסולם מ-1 עד 10). אולם כאשר נשאלו על מידת האמון שהם רוחשים לתקשורת הישראלית בדיווחה על בריאותם של מנהיגים, העניקו המרואיינים לתקשורת ציונים גבוהים יותר.

מידת האמון בתפקודה של התקשורת בסיקור כללי ובסיקור בריאות מנהיגים

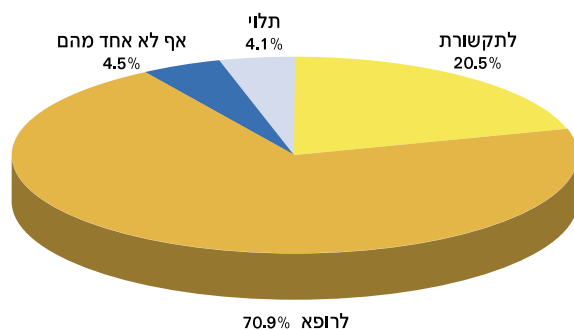
גברים	נשים	כלל האוכלוסייה	
2.4	2.5	2.4	ציון כללי ממוצע: מידת האמון בתקשורת (סולם 1 עד 4)
2.6	2.6	2.6	ציון ממוצע: מידת האחריות של התקשורת בסיקור של בריאות המנהיגים (סולם 1 עד 4)
2.9	2.9	2.9	ציון ממוצע: מידת האמון בתקשורת - סיקור אשפוזו של ראש הממשלה (סולם 1 עד 4)

באיזו מידה הציבור מעוניין שהתקשורת תפרסם מידע על מצב בריאותם של אישי ציבור המועמדים לתפקידים בכירים?

מידת האמון בתקשורת בכל הנוגע לסיקור בריאותם של מנהיגים נבדקה גם על ידי שאלה זו: נניח שהתקשורת הישראלית הייתה מדווחת על בעיות רפואיות של איש או של אשת ציבור, אולם הרופא המטפל שלהם היה מכחיש זאת. למי היית נוטה להאמין יותר? נמצא שבמקרה של סתירה בין מידע תקשורתי לבין מידע שיימסר מרופאים, רוב הנשאלים (70.9%) השיבו שהם היו מאמינים לרופאים ולא לתקשורת, אבל כחמישית חשבו שיאמינו לתקשורת (ראו תרשים מס' 2).

נניח שהתקשורת הישראלית הייתה מדווחת על בעיות רפואיות של איש או של אשת ציבור, אולם הרופא המטפל שלהם היה מכחיש זאת. למי היית נוטה להאמין יותר?

תרשים 1

תרשים 2

הרוב רוצים לדעת מה מצב בריאותם של אנשי ציבור המועמדים לתפקידים בכירים

הדעות בציבור חלוקות באשר לחשיפת פרטים הנוגעים לעבר הרפואי של מנהיגים, ונשים מעוניינות פחות בחשיפה זו

הרוב תומכים בקביעת כללים ותקנות לגבי פרסום פרטים על מצב בריאותם של מנהיגי ציבור

המרוויינים נשאלו באיזו מידה חשוב שהתקשורת תפרסם מידע על מצב בריאותם של אנשי ציבור המועמדים לתפקידים בכירים. נמצא שמרביתם (66.8%) מעוניינים בכך, ללא הבדל מגדר, מידת דתיות או גיל.

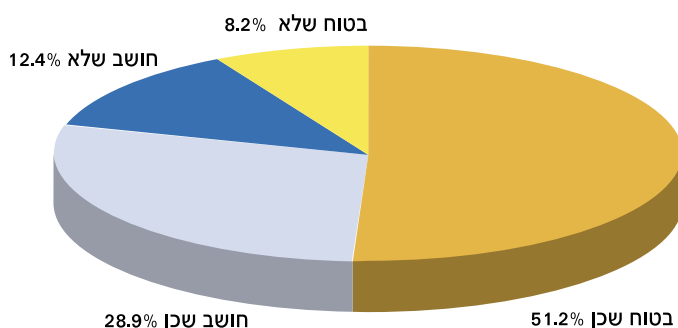
בהמשך לשאלות הכלליות על חשיפת מידע רפואי הנוגע לאישי ציבור בכלל, נשאלו הנחקרים לגבי עמדתם הספציפית באשר לפרסום פרטים רפואיים על אודות עברו הרפואי של ראש הממשלה. לשם כך הם התבקשו לציין באיזו מידה לדעתם צריכה התקשורת לחשוף עובדות מעברו הרפואי של ראש הממשלה. ניתן לומר כי הציבור חלוק בעניין זה; כמחצית מן המרוויינים תמכו בחשיפת פרטים מעברו הרפואי וכמחציתם התנגדו לכך. באופן מובהק, נשים מעוניינות בחשיפת הפרטים הרפואיים פחות מן הגברים. חלק גדול יותר מן הנשאלים, בייחוד בקרב הנשים, אינו סבור שנכון לחשוף עובדות מעברו הרפואי של ראש הממשלה.

ייתכן כי בקרב ציבור זה שוררת הבנה שראוי כי עברו הרפואי של איש ציבור יישאר חסוי כל עוד אין הוא נוגע לתפקודו כיום, כלומר חלק ניכר, ובייחוד נשים, סבורים שאישי ציבור זכאים לשמור על פרטיותם בכל הנוגע למידע רפואי מהעבר. האם יש סתירה בין הרצון של מרוויינים לדעת מה מצב בריאותם של מועמדים מצד אחד, ומצד אחר להגן על פרטיותם? ייתכן כי הפער בין התשובות השונות על שאלות אלה נובע מכך שמדובר ברצון של אזרחים לדעת מה מצב בריאותם הנוכחי של מועמדים לתפקידים בכירים מכיוון שעליהם להחליט לגבי כשירותם למלא את תפקידם, ומצד אחר עמדתם של חברי הקבוצה שאינה רוצה בחשיפה של פרטים מן העבר גורסת שמידע רפואי זה אינו רלוונטי למצבם היום, ולכן הוא יכול להישאר חסוי.

המרוויינים נשאלו האם לדעתם יש לקבוע כללים או תקנות ברורות לגבי פרסום פרטים מתיקו הרפואי של מנהיג ציבור המתאשפז בבית חולים. כמו בתשובותיהם על השאלות הקודמות, נמצא שבמקביל לתמיכתם בפרסום פרטים על מצב בריאותם של מנהיגי ציבור, לדעת מרבית הנשאלים (80.1%) יש לקבוע כללים או תקנות ברורות לגבי פרסום פרטים רפואיים מתיקו הרפואי של מנהיג ציבור כמו ראש ממשלה או שר המתאשפז בבית החולים. כמחצית הנשאלים אף הביעו עמדה נחרצת בנושא זה (51.1% אמרו "בטוח שכן"), כלומר לדעת מרבית הנשאלים – וזאת לאחר שחוו את החשיפה של הפרטים הרפואיים של ראש הממשלה בתקשורת – יש לעגן בחוק את מידת החשיפה של פרטים מעין אלה (ראו תרשים 3).

ההסתדרות הרפואית בישראל שוקלת להציע תקנות בנושא זה, וממצא זה מצביע על כך שבאופן כללי לפחות יש תמיכה בקרב הציבור לסייג את פרסום הפרטים הרפואיים של מנהיגי ציבור בכללים או בתקנות. מהממצאים לא ניתן לקבוע חד-משמעית אם יש תמיכה בהגבלת החשיפה לסוג מסוים של פרטים, או אולי לחייב את מערכת הרפואה לדווח על פרטים שלא נחשפו. אולם ניתן להסיק מהתשובות על השאלה לגבי מידת החשיפה של הפרטים הרפואיים של ראש הממשלה, שחלק ניכר מהנשאלים סבור שאין צורך לחשוף פרטים אישיים שאינם חיוניים. התמיכה של מרבית הנשאלים בתקנות ובכללים לגבי פרסום פרטים רפואיים של מנהיגי ציבור מעוררת שאלות רבות מבחינה עקרונית ומעשית: האם הציבור מוכן "לוותר" על מידע הנוגע למצב בריאותו של מנהיג כדי לכבד את פרטיותו? כיצד ניתן להבחין בין מידע רלוונטי לציבור ובין מידע שהציבור מאמין שאין הוא זקוק לו ושחשיפתו פוגעת בכבודו של איש הציבור?

האם יש לקבוע כללים או תקנות ברורות לגבי פרטים שמותר לפרסם מתיקו הרפואי של מנהיג ציבור, כמו שר בממשלה, המתאשפז בבית חולים?

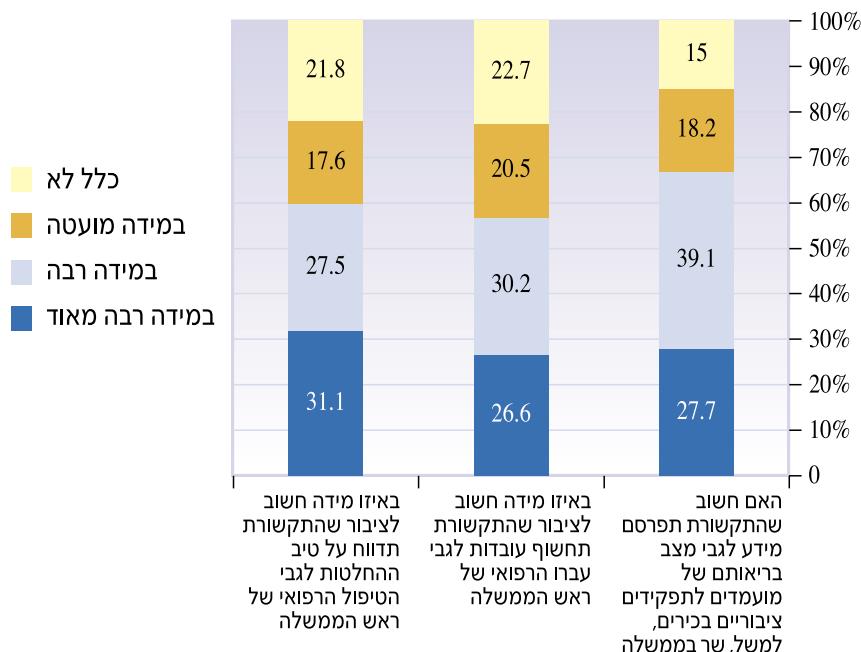
תרשים 3

המרואיינים נשאלו האם לדעתם חשוב שהתקשורת תדווח על טיב ההחלטות הנוגעות לטיפול הרפואי בראש הממשלה. כשני שלישים מהנשאלים (60.6%) סבורים שחשוב ("במידה רבה מאוד" או "במידה רבה") שהתקשורת תדווח על טיב ההחלטות לגבי הטיפול, כחמישית סבורים ש"כלל לא", ו-17.6% השיבו כי הדבר חשוב "במידה מועטה". נמצא שבקרב הערבים יש תמיכה כמעט גורפת בצורך בדיווח על טיב ההחלטות הטיפוליות (84%). כמעט שני שלישים מהמרואיינים רוצים אפוא פרשנות מקצועית לגבי טיב ההחלטות, דבר המחייב את התקשורת לגייס אנשי מקצוע שיחוו את דעתם המקצועית בנושא. אולם השימוש בדברי פרשנות בסיקור התקשורת של אשפוזו של ראש הממשלה עורר מחלוקת בין הרופאים והניב ביקורת מרובה מפי רופאים מהאיגודים המקצועיים ומהמוסד שבו אושפז ראש הממשלה. העמדות של הציבור לגבי נושא זה נבדקו בהמשך.

האם דרוש דיווח תקשורתי על טיב ההחלטות הטיפוליות בראש הממשלה?

פרסום מידע על מצב בריאותם של אישי ציבור

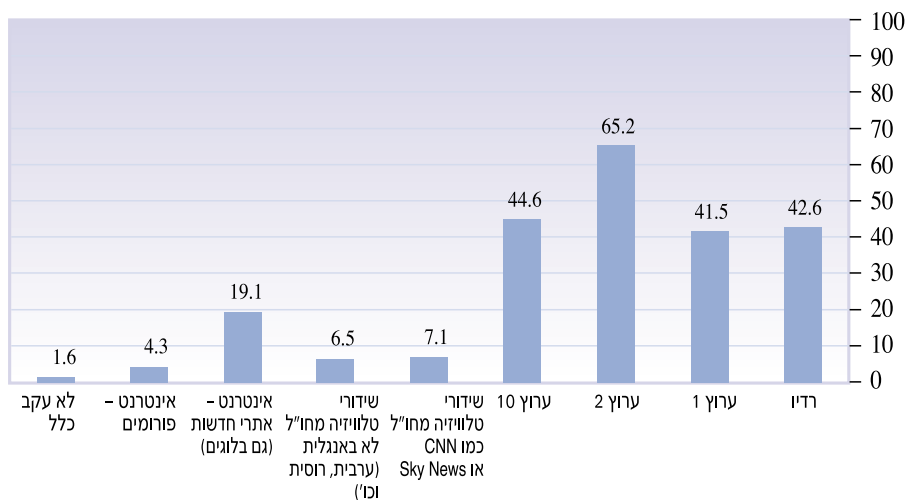

תרשים 4

אשפוזו של ראש הממשלה לאחר האירוע המוחי שבו לקה זכה לסיקור תקשורתי נרחב. כיוון שסקר זה התכוון לבדוק את תגובות הציבור לסיקור זה, היה חשוב לבדוק מה הייתה מידת החשיפה של הנשאלים לאותו סיקור. מידת החשיפה של המרואיינים לדיווחי התקשורת על אודות אשפוזו של ראש הממשלה נמדדה בעזרת סולם בן ארבע דרגות (תדירות גבוהה מאוד עד תדירות נמוכה מאוד). נמצא ש-38% מהמרואיינים אמרו כי הם עקבו אחר מצבו הרפואי של ראש הממשלה בתדירות גבוהה מאוד, 40.2% עקבו בתדירות גבוהה, ורק 4.2% עקבו בתדירות נמוכה מאוד. המרואיינים דיווחו גם על ערוצי התקשורת שדרכם נחשפו למידע על אודות מצבו של ראש הממשלה, ונתבקשו לציין לגבי כל אחד מאמצעי התקשורת המפורטים בתרשים האם עקבו או לא עקבו אחרי הדיווחים בו (כלומר, הם יכלו לציין יותר מאמצעי תקשורת אחד, ולפיכך הטבלה אינה מסתכמת ב-100%).

הסיקור התקשורתי של מצב בריאותם של ראש הממשלה

החשיפה לדיווחי התקשורת על מצבו של ראש הממשלה

תרשים 5

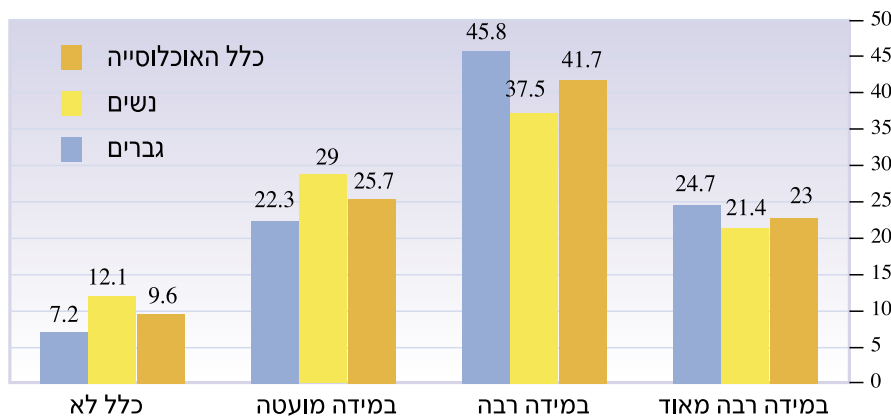
מידת האמון בסיקור התקשורת של מצב בריאותו של ראש הממשלה לאחר אשפוזו ושביעות הרצון ממנו

לפי דיווח המרוויינים, רק מעטים (1.4%-1.6%) לא עקבו כלל אחר דיווחי התקשורת. חלקם הגדול (63%-65%) נחשפו לדיווחים של ערוץ 2 ומעט פחות ממחצית (40.4%-46.6%) עקבו אחר הדיווחים בערוצי טלוויזיה ישראלים אחרים וברדיו. כמעט 20% מהמרוויינים עקבו אחר הדיווחים באתרי חדשות ובלוגים ברשת האינטרנט, אך הרבה פחות מהם נעזרו בפורומים (תרשים 5).

לא נמצאו הבדלים בין-מגדריים בדפוסי החשיפה לאמצעי התקשורת השונים, אך נמצאו הבדלים בין דתיים לבין חילונים ומסורתיים (הדתיים נחשפו פחות לסיקור בערוצי הטלוויזיה השונים אבל נטו יותר להאזין לרדיו).

המרוויינים נתבקשו להביע את מידת שביעות רצונם מהסיקור התקשורתי של מצב בריאותו של ראש הממשלה בימים הראשונים לאחר האירוע המוחי, כאשר אושפז בבית החולים בירושלים. רובם (64.7%) ענו שהם היו מרוצים מאופן הסיקור התקשורתי, אם כי חלק נכבד (כשליש) הביעו שביעות רצון מועטה או לא היו מרוצים כלל מן הסיקור. נשים נטו באופן מובהק להיות מרוצות פחות מגברים (להלן תרשים 6).

מידת שביעות הרצון מסיקור מצב בריאותו של ראש הממשלה
בימים הראשונים שלאחר האירוע המוחי

תרשים 6

כדי למדוד את אופן הציבור בסיקור התקשורתי נעשה שימוש במדד המורכב מארבע שאלות: המידה שבה הנסקר תופס את הסיקור כמדויק, אמין, ברור ומספר את כל הסיפור, בסולם בן ארבע דרגות (מ"במידה רבה מאוד" עד "כלל לא"). המדד נבנה כממוצע התשובות על ארבעת הפריטים.

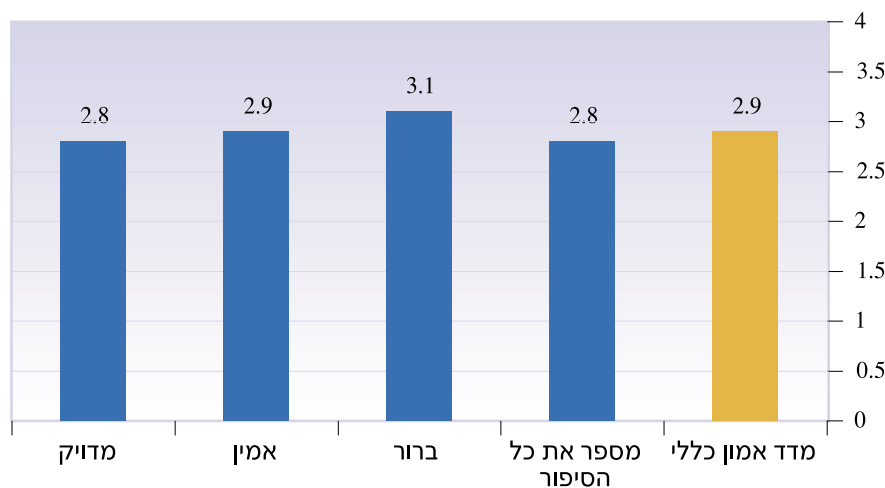
רוב המרוויינים (כ-70%) העריכו את סיקור אשפוזו של שרון כאמין או כאמין מאוד ודירגו אותו בציון 2.9 (ברצף של 1-4) – ציון גבוה יחסית למידת האמון שהמרוויינים רחשו לעבודת התקשורת באופן כללי (2.4). לצורך הדגמה, רק 51.2% העריכו את סיקור התקשורת באופן כללי כאמין לעומת יותר משני שלישים שהעריכו את הדיווח על האשפוז כאמין. בהשוואה של מידת האמון של המרוויינים בסיקור התקשורת בכלל לעומת אמון בסיקור האשפוז הרפואי של ראש הממשלה (גם בהשוואה לשאלה היחידה לגבי אמינות הסיקור וגם בהשוואה למדד הכללי) נמצא כי באופן מובהק הם תופסים את סיקור ענייני הבריאות כאמין יותר לעומת תפיסתם את עבודת התקשורת בכלל.

מדד האמינות

ייתכן כי ניתן להסביר את האמינות הגבוהה יחסית שהנשאלים רחשו לסיקור אשפוז על ראש הממשלה שרון בכך, שהמידע העיקרי לגבי מצבו נמסר על ידי רופאים. הממצאים האחרים בסקר מעידים שהמרוויינים הביעו אמון במידה רבה יחסית לדיווח של רופאים באופן כללי, ובמקרה הספציפי של אשפוז ראש הממשלה הם רחשו אמון רב לגורמים מבית החולים שבו אושפז. סיבה אפשרית אחרת לכך שהמרוויינים ייחסו אמינות גבוהה יחסית לסיקור אשפוז של ראש הממשלה היא התדירות הרבה של שידור הידיעות, כך שלמרות הביקורת על הסיקור כבלתי נלאה, הוא נתפס כמעודכן, וכך גם כאמין יחסית (תרשים 7).

כאשר משווים את הציונים שהעניקו הנשאלים לכל אחד מן המרכיבים של מדד האמון, ניכרת נטייה להעניק ציון נמוך יחסית לתקשורת כ"מספר את כל הסיפור", בייחוד בהשוואה לציונים הגבוהים על בהירות הסיקור. הממצאים בנושא זה דומים לממצאי סקרי אמון בתקשורת (מארס 2003, פברואר 2004), שגם בהם הסיקור של התקשורת זכה לציונים גבוהים על אמינות ודיוק יותר מאלה על הבאת הסיפור המלא.

מדד האמון בסיקור התקשורת מצד קבוצות שונות
(1 = כלל לא, 4 = במידה רבה מאוד)

תרשים 7

למרוויינים הוצגו כמה קביעות ביקורתיות וכמה קביעות חיוביות. הקביעות הביקורתיות היו: "התקשורת הישראלית הייתה מגויסת ופטריוטית במידה שפגעה במקצועיות שלה", "בדיווחי החדשות בתקשורת היו טעויות עובדתיות בדיווח לגבי מצב בריאותו של ראש הממשלה שרון", "הסיקור התקשורת הרב לגבי מצבו הרפואי של הראש הממשלה נעשה רק משיקולים הנוגעים להגברת אחוזי הצפייה", "המידע שניתן על מצבו הרפואי של ראש הממשלה כלל פרטים רפואיים אישיים רבים מדי שלא היו נחוצים ורק פגעו בפרטיות של ראש הממשלה", "בימים הראשונים אחרי האשפוז התקשורת עסקה בעיקר בספקולציות לגבי מצבו של ראש הממשלה" ו"בימים הראשונים שלאחר האשפוז שידרה התקשורת במשך שעות רבות מדי על מצבו של ראש הממשלה". ואלה היו הקביעות החיוביות: "התקשורת הישראלית הצליחה לחשוף

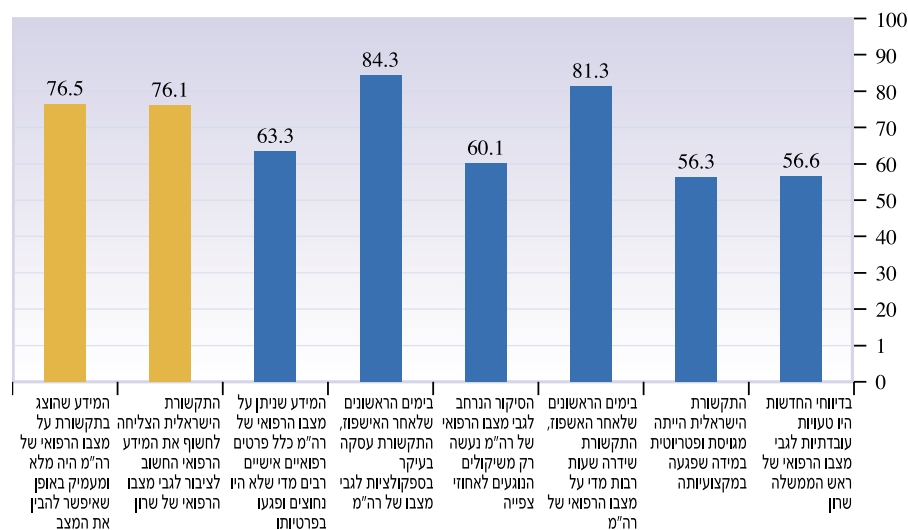
**תפקודה של
התקשורת בסיקור
מצב בריאותו של
ראש הממשלה**

את המידע הרפואי החשוב לציבור לגבי מצבו הרפואי של שרון", "המידע שהוצג בתקשורת בנושא מצבו הרפואי של ראש הממשלה שרון היה מלא ומעמיק באופן שאפשר להבין את המצב". המרואיינים נתבקשו להביע את מידת הסכמתם בסולם 1 עד 4 לכל אחת מהקביעות.

הערכה חיובית של המרואיינים לכיסוי התקשורתי התבטאה בכך שהם נטו להאמין כי התקשורת הצליחה לחשוף נתונים חשובים על אודות מצב בריאותו של ראש הממשלה (76.1%) וסיפקה מידע מלא ומעמיק (72.5%). אולם למרות זאת, אחוז ניכר מהם חשו שהתקשורת לא "סיפרה את כל הסיפור". בנוסף, למרות הבעת שביעות הרצון מהסיקור של האשפוז, מתחו המרואיינים ביקורת על אופן הסיקור, בעיקר על שעות השידור הרבות ועל העיסוק ב"ספקולציות" במקום בעובדות: רובם הגדול סברו כי בימים הראשונים לאירוע המוחי הקדישה התקשורת זמן רב מדי לסיקור האירוע (81%) והרבתה לעסוק בספקולציות (84.3%). כמחצית מהמרואיינים הסכימו גם לביקורות נוספות על התקשורת: היותה מונעת משיקולים הנוגעים לאחוזי צפייה, פגיעת יתר בלתי מוצדקת בפרטיותו של ראש הממשלה על ידי חשיפת פרטים בלתי נחוצים, התגייסות יתר במידה שפגעה במקצועיותה, וכן טעויות בדיווח. בקרב המרואיינים היהודים נטו גברים יותר מנשים (76.2% לעומת 68% להאמין כי המידע שהוצג בתקשורת היה מלא ומעמיק).

ממצאי הסקר מראים בבירור כי נשים הסכימו לביקורת על כך שהסיקור התקשורתי חשף עובדות בלתי חיוניות שפגעו בפרטיותו של ראש הממשלה שלא לצורך. כלומר, הנשים נטו יותר מהגברים (67.3% לעומת 58.2%) להאמין כי הסיקור התקשורתי פגע פגיעה מיותרת בפרטיותו של ראש הממשלה בגין חשיפת יתר של פרטים רפואיים אישיים בלתי נחוצים.

אחוז המסכימים והמסכימים מאוד להיגדים הביקורתיים (בכחול) והחיוביים (בכתום) על תפקוד התקשורת בסיקור מצב בריאותו של ראש הממשלה

בניגוד למה שאולי היה ניתן לצפות, לא נמצאו קשרים סטטיסטיים שליליים בין מידת ההסכמה של המרואיינים להיגדים ביקורתיים ולהיגדים חיוביים, כלומר מרואיינים הביעו הסכמה גם לעמדות חיוביות וגם לעמדות שליליות כלפי הסיקור התקשורתית של אשפוזו של ראש הממשלה שרון. מכאן ניתן לראות כי במקביל להערכה חיובית הכללית של הסיקור (כמועיל וכחושף עובדות חדשות), הייתה בציבור ביקורתיות כלפי אופן הדיווח, בעיקר בגין השידור במשך שעות כה רבות בהיעדר מידע של ממש.

מהתשובות על השאלות הנוגעות להערכת התפקוד של התקשורת בסיקור אשפוזו של ראש הממשלה עולה, שמצד אחד הובעה הערכה לאופן הסיקור, אך מצד שני הובעה אי-נוחות לגבי חלק מהנושאים ואולי אף התלבטות בשאלה מה צריך הסיקור לכלול ומה לא. הדבר אולי מתבטא בתמיכה הרחבה של הנשאלים בצורך בכללים ובתקנות שיסדירו חשיפת פרטים מתיקים הרפואי של בכירים כאשר הם מאושפזים, וזאת למרות החשיבות שהם מייחסים לחשיפה של מצב בריאותם של מועמדים לתפקידים בכירים. נראה שהמרואיינים בסקר הביעו דעות מורכבות לגבי השאלה מה צריך הציבור לדעת לגבי בריאותו של מועמד בכיר מצד אחד, ומצד שני – מהי מידת הפירוט שיש למסור לציבור לגבי מנהיג שחלה ואושפז בבית החולים.

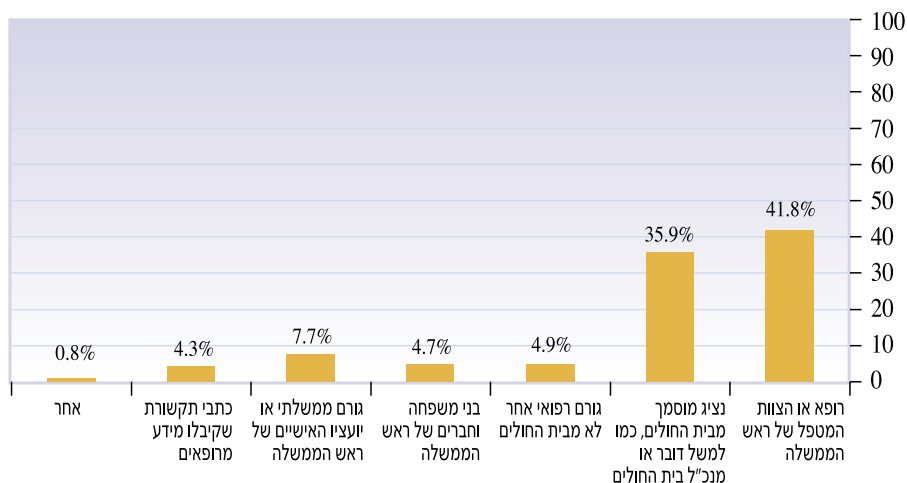
ככלל נמצא כי מרבית המרואיינים רחשו אמון רב למדי לגורמים מתוך בית החולים שדיווחו על מצבו של ראש הממשלה. 84.2% מהמרואיינים (בלא הברל מגזר ומגדר) תפסו את הדיווחים מבית החולים כאמינים או כאמינים "במידה רבה" או "במידה רבה מאוד". למרות זאת, חלק קטן יותר מהמרואיינים (59.7%) חשבו "במידה רבה" או "במידה רבה מאוד" כי גורמים אלה מספרים את כל הסיפור כהווייתו, כלומר גם בתחום זה חשו חלק מהמרואיינים שדיווח הבא מפי הגורמים הרשמיים הוא "אמין" מצד אחד, אך מצד שני ניכרה תחושה שהציבור אינו מקבל את "כל הסיפור". מכאן ניתן להבין שתפיסת האמינות של הסיקור התקשורתית של בריאותו של איש ציבור אינה כוללת דווקא את התחושה ש"כל הסיפור" אכן מובא לידיעת הציבור.

הפרטים לגבי אשפוזו של ראש הממשלה שרון ולגבי מצב בריאותו נמסרו בעיקר מפי מנכ"ל בית החולים שבו אושפז. נשאלת השאלה מי צריך להיות הגורם המדווח לדעת הציבור. למרות האמון הרב כלפי גורמים מבית החולים, נמצא כי האחוז הגבוה ביותר מהנשאלים (כ-41.8%) סברו כי רופאו האישי או הצוות המטפל של ראש הממשלה הם שצריכים להיות הגורמים המדווחים העיקריים, אולם למעלה משליש (35.9%) סוברים גם כי בית החולים הוא הגורם העיקרי האמור לדווח לציבור על מצבו הרפואי של ראש הממשלה (תרשים 9).

אמינות הגורם המדווח

מי צריך לדווח?

מי צריך להיות הגורם העיקרי המדווח לציבור על מצבו הרפואי של ראש הממשלה?

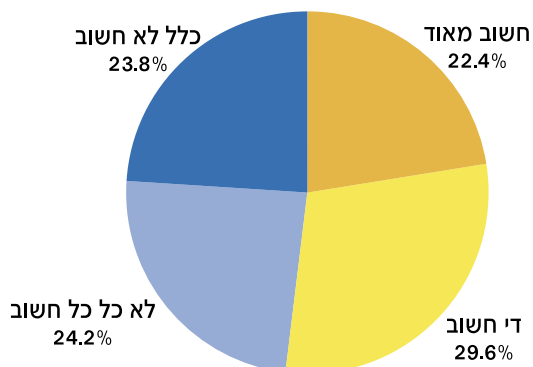
תרשים 9

עמדות לגבי פרסום פרשנות מפי גורמים מחוץ לבית החולים

בעת הדיווח על אשפוזו של ראש הממשלה העמידה התקשורת במה רחבה לפרשנויות מטעם גורמים שונים, רובם מחוץ לבית החולים שבו אושפז. היו שסברו שהסיקור התקשורתי האינטנסיבי וגודש המידע ממקורות שונים עלול היה ליצור בלבול ולעורר חששות בקרב הציבור, בייחוד משום שחלק מדברי הפרשנים היה עשוי להיתפס כביקורת על אופן הטיפול בראש הממשלה או על השיקולים המקצועיים שהנחו את הרופאים המטפלים בו. השאלה המתבקשת היא כיצד תפס הציבור את הפרשנות הרפואית שניתנה מפי גורמים שונים ומה הייתה השפעתה. לשם כך נבחנו נושאים אלה: עמדות הציבור כלפי הדיווח מטעם בית החולים שבו טופל ראש הממשלה; עמדות הציבור כלפי פרשנות מטעם גורמים מחוץ לבית החולים; עמדות הציבור כלפי השאלה מי צריך להיות הגורם העיקרי המדווח לציבור על מצבו הרפואי של ראש הממשלה; תפיסת האמינות של הפרשנויות הרפואיות שנתנו גורמים חיצוניים לבית החולים; תפיסת ההשפעה של דברי הפרשנות שנתנו גורמים רפואיים חיצוניים לבית החולים.

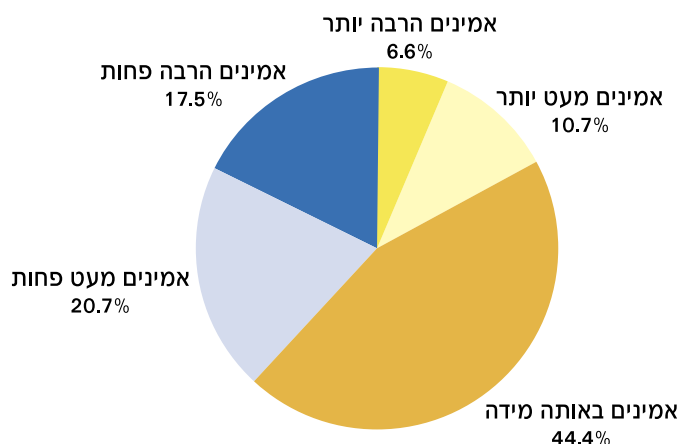
אף שהמרוויינים דיווחו על מידת אמון גבוהה יחסית בגורמים מתוך בית החולים, כמחצית (52%) גרסו כי "חשוב" עד "חשוב מאוד" שהתקשורת תשדר פרשנות למצבו הרפואי של ראש הממשלה מפי גורמים רפואיים מחוץ לבית החולים שבו מאושפז ראש הממשלה (תרשים 10). נמצא גם שכמעט מחצית מן המרוויינים (44.4%) האמינו כי דברי הפרשנות מטעם גורמים מחוץ לבית החולים אמינים באותה מידה כפרשנויות של בית החולים עצמו, ו-17% נוספים סברו שהפרשנות מטעם גורמים מחוץ לבית החולים אף אמינה יותר. לעומת זאת, 38.2% מאמינים כי דיווחים אלו אמינים פחות מהדיווחים מטעם בית החולים (תרשים 11). יש לזכור שבתשובה על השאלה הקודמת, ייחסו הרוב אמינות גבוהה לגורמים מבית החולים, ולכן נראה שדברי הפרשנות, גם הביקורתיים, לא פגעו בתפיסת האמינות של הדיווח מבית החולים.

באיזו מידה לדעתך חשוב או לא חשוב לקבל מן התקשורת פרשנות למצבו הרפואי של ראש הממשלה מגורמים רפואיים מחוץ לבית החולים שבו הוא מטופל?

תרשים 10

באיזו מידה דברי הפרשנות שמסרו גורמים רפואיים מחוץ לבית החולים שבו מטופל ראש הממשלה אמינים יותר או פחות מדיווחי בית החולים?

תרשים 11

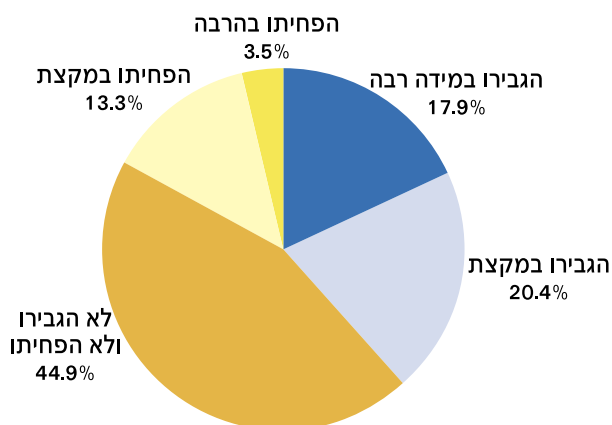
היה אפשר לשער שתחושת אי-הוודאות הנוגעת לדברי פרשנות מפי גורמים שמחוץ לבית החולים תביא לידי חוסר אמון במערכת הרפואה, אולם לפי הממצאים סיקור אשפוזו של ראש הממשלה לא נתפס בקרב מרבית הציבור כמפחית את האמון במערכת זו. באשר להשפעתן של פרשנויות אלה, נראה כי הקבוצה הגדולה ביותר בקרב המרואיינים (44.9%) מאמינה כי פרשנות מטעם גורמים חיצוניים לבית החולים לא השפיעה כלל על החששות ועל תחושת אי-הוודאות לגבי מצבו של ראש הממשלה. עם זאת, חלק גדול יחסית (38.3%) האמינו שפרשנות זו הגבירה דווקא את החששות ("במקצת" או ב"מידה רבה"). מכאן ניתן להסיק שחלק ניכר מן הציבור תפס את דברי הפרשנות של גורמים שמחוץ לבית החולים שבו טופל ראש הממשלה כאלמנט חשוב ואמין התורם לסיקור באופן כללי, וזאת אף שנשמעה מפי הרוב גם ביקורת לגבי עיסוקה של התקשורת ב"ספקולציות" (תרשים 12).

הדילמות שהתעוררו לשמע דברי פרשנות מפי אנשי מקצוע שאינם קשורים ישירות בטיפול באיש הציבור הולידו ויכוח קשה בין התקשורת לבין הגורמים הרשמיים שדיווחו על מצבו הרפואי של ראש הממשלה ואף בקרב הרופאים עצמם, מה גם שחלק מהם שימשו כיועצים או כפרשנים בערוצי התקשורת השונים. היו בהם רופאים שחשו שחובתם ליידע את הציבור בדבר ההשלכות של מצבו הרפואי של ראש הממשלה על תפקודו בעתיד, ואף בדבר טיב הטיפול שהיה יכול ראש הממשלה לקבל. אולם מרבית דברי הפרשנות התקבלו בביקורת חריפה על ידי רופאים, והם טענו שאין זה אתי ואף לא מקצועי להשמיע דברי פרשנות אם אין הפרשנים יודעים לאשורם את כל הפרטים הרלוונטיים. עוד נטען כי אנשי מקצוע, מומחים לאתיקה והציבור עצמו אמורים לדון בסוגיות אלה דיון מעמיק, וכי יש להגיע לידי הסכמה על עקרונות אתיים שינחו בעתיד את התקשורת ואת אנשי המקצוע.

מנקודת הראות של הסיקור התקשורתי, נשאלת השאלה האם מחובתה של התקשורת לעשות שימוש דווקא בדברי פרשנות של אנשי מקצוע ולא להסתפק בדיווחים רשמיים, כדי להעמיד בפני הציבור תמונה רחבה יותר שתחשוף אותו לעמדות שונות, גם אם הן שנויות במחלוקת. מאידך גיסא, אולי יש לשקול מה הם הקריטריונים המקצועיים שעליהם יש להתבסס כאשר מציגים בתקשורת דברי פרשנות שמשתמעת מהם ביקורת על הטיפול הרפואי של איש ציבור.

המחקר מראה כי "צרכני התקשורת" שנחשפו לדברי הפרשנים לא הוטרדו ברובם מן הביקורתיות שבדברי הפרשנות, והם כאמור קיבלו את דברי הפרשנות כחלק חשוב של הסיקור התקשורתי.

באיזו מידה לדעתך דברי הפרשנות שהשמיעו גורמים רפואיים שמחוץ לבית החולים שבו טופל ראש הממשלה הפחיתו או הגבירו חששות ואי-ודאות לגבי מצבו של ראש הממשלה?

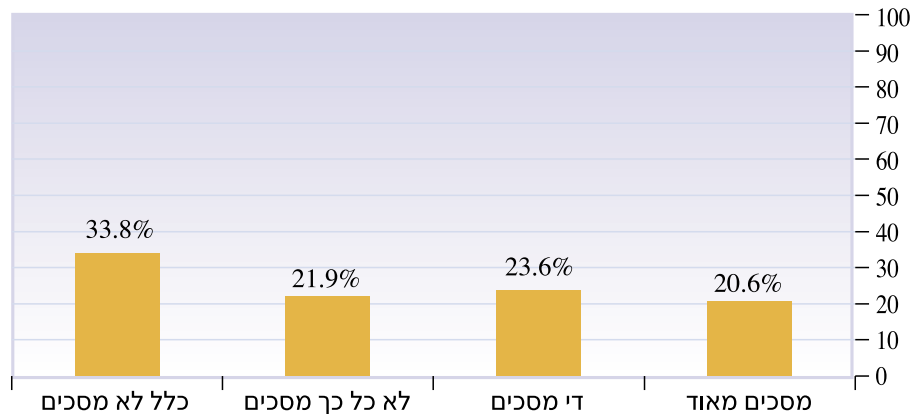

תפיסת ההשפעות של הסיקור

נוסף לשאלות שנגעו להערכת תפקודה של התקשורת, התבקשו המרואיינים להביע את הערכתם לגבי השפעתו של הלחץ התקשורתי על תפקודם של הרופאים שטיפלו בראש הממשלה. לשם כך התבקשו המרואיינים לציין באיזו מידה לדעתם השפיעה התקשורת על השיקולים המקצועיים ועל חופש הפעולה של רופאי ראש הממשלה. גם בעניין זה לא נמצאה הסכמה בין הנשאלים; מחציתם סברו כי התקשורת השפיעה על הטיפול במידה זו או אחרת וכמחציתם לא חשבו כך (תרשים 13). נמצאו הבדלים בין הערכים והיהודים – רוב הערכים (70.1%), לעומת כ-50% מהיהודים, האמינו כי הסיקור התקשורתי השפיע על הטיפול הרפואי. עוד נמצא קשר מבוהק אך חלש בין גיל לבין אמונה כי התקשורת משפיעה על השיקולים המקצועיים של רופאים: הגיל הממוצע של מי שהסכימו במידה רבה לטענה זו עמד על 38.5 שנים, וגילם הממוצע של מי שלא הסכימו לטענה זו הוא 44.5 שנים.

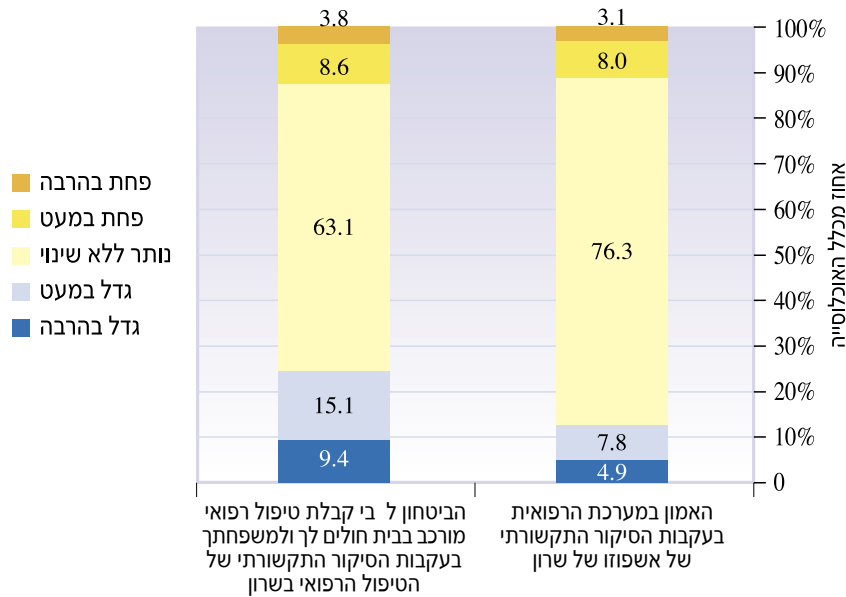
אחוז המסכימים והמסכימים מאוד לטענה כי התקשורת השפיעה על השיקולים המקצועיים ועל חופש הפעולה של הרופאים שטיפלו בראש הממשלה

תרשים 13

היו שהביעו חשש שהסיקור שכלל ביקורת של רופאים על אופן הטיפול בראש הממשלה יפחית את אמון הציבור בטיפול שאנשים אמורים לקבל במערכת הרפואה. כדי לבחון השלכות אלה התבקשו מרואייני הסקר לענות על שתי השאלות האלה: באיזו מידה הסיקור התקשורתי של הטיפול הרפואי בראש הממשלה חיזק או הפחית את הביטחון שלהם לגבי קבלת טיפול רפואי מורכב בבית חולים, להם ולבני משפחתם, והאם בעקבות הסיקור התקשורתי של אשפוז ראש הממשלה שרון גדל אמונם במערכת הרפואה, פחת או נותר ללא שינוי. כפי שרואים בתרשים מס' 14 להלן, רוב המרואיינים דיווחו כי הסיקור התקשורתי לא השפיע על אמונם במערכת הרפואה ובביטחונם כי יקבל טיפול רפואי מורכב בבית החולים בעת הצורך. ניתן לראות כי חלק גדול מהמרואיינים דיווחו כי הסיקור התקשורתי לא השפיע כלל על תפיסתם את מערכת הבריאות באופן כללי (76.3%) או את אמונם בטיפול הרפואי שיקבלו בבית חולים בעת הצורך (63.1%). לא נמצאו הבדלים מובהקים בין קבוצות גיל, דת ומגדר.

ההשפעה הנתפסת של הסיקור התקשורתי של הטיפול הרפואי בשרון
 על האמון במערכת הרפואה ועל הביטחון בקבלת טיפול רפואי מורכב
 בבית החולים

תרשים 14

מחקרים מראים שהתקשורת מהווה ערוץ חשוב למידע בנושאים רפואיים. היה סביר להניח שהסיקור התקשורתי הממושך והכמה הנרחבת שהועמדה לרשות גורמים רפואיים לדיון בנושאי האירוע המוחי יעלו את הסוגיה לסדר היום הציבורי, יעשירו את הידע של צרכני התקשורת בכל הקשור לתחום זה ויגבירו את ערנותם לחשיבות מניעתה של המחלה ולהקצאת משאבים לטיפול בה.

מתשובות הנשאלים נראה שסיקור מחלתו של ראש הממשלה נתפס כמעלה את נושא האירוע המוחי לסדר היום הציבורי וכתורם לידע האישי (61%) שלהם ושל הציבור בכלל (72.6%). נמצא שככל שהמרוויינים סברו כי הסיקור התקשורתי תרם במידה רבה יותר לידיעותיו על אודות אירועי מוחיים, כך הם נטו יותר להאמין כי התקשורת העלתה את הערנות לנושא בקרב כלל הציבור.

המדגם הינו מדגם מייצג של האוכלוסייה הבוגרת בישראל (גיל 18 ומעלה) וכלל 509 מרואיינים. הנתונים נאספו על ידי מכון ב. י. כהן לחקר דעת קהל באמצעות ראיונות טלפוניים בין התאריכים 7-9 בפברואר 2006. הרכב אוכלוסיית המרואיינים: 50.5% גברים; 14.3% ערבים; 6.1% בעלי השכלה עממית או פחות, 6.3% בעלי השכלה תיכונית חלקית, 41.8% בעלי השכלה תיכונית מלאה, 20.4% בעלי השכלה על-תיכונית ו-24.7% בעלי תואר אקדמאי או בעלי השכלה אקדמאית חלקית. הגיל הממוצע של הנשאלים: 42 שנים. 9.9% מן המרואיינים היהודים הגדירו את עצמם כחרדים, 12.8% כדתיים, 9.9% כמסורתיים-דתיים, 17.2% כמסורתיים חילונים, והיתר הגדירו את עצמם כחילונים. ל-39.9% מהמרואיינים מכר או בן משפחה שלקה בעבר באירוע מוחי, ו-10% דיווחו כי הם עוסקים במקצוע הקשור ברפואה.

טעות הדגימה היא ± 2.22 אחוזים.

תיאור המדגם

פרסומי מכון הרצוג לתקשורת, חברה ופוליטיקה

מדד אמון הציבור בתקשורת

- תפיסות הציבור את התקשורת הישראלית
דו"ח מס' 1 – מרץ 2003
- אמון הציבור לעומת אמון העיתונאים בתקשורת הישראלית
דו"ח מס' 2 – ינואר 2004
- עמדות הציבור כלפי סיקור הסכסוך הישראלי-פלסטיני
דו"ח מס' 3 – מאי 2004
- צריכת חדשות באתרי האינטרנט
דו"ח מס' 4 – פברואר 2005
- הסיקור התקשורתי של מערכת הבחירות לכנסת ה-17
דו"ח מס' 5 – מרץ 2006

סדרת אגרתא

- התקשורת הישראלית והירדנית: האם השלום שינה את דימוי ה"אחר"?
פרופ' גדי וולפספלד, רמי חורי, ד"ר יורם פרי, ספטמבר 2003
- סיקור תקשורתי של בחירות בישראל: חשבון נפש של מחקרי ארבע מערכות בחירות
פרופ' גבי וימן, ד"ר תמיר שפר, פברואר 2004
- אשליית הבחירה הדמוקרטית: כיצד משיגות תכניות המציאות את שיתוף הפעולה של הצופים
ד"ר מוטי נייגר, אבישי יוסמן, דצמבר 2005
- דמוקרטיה, תקשורת ופוליטיקה בבית המפשט העליון: גבולות חופש הביטוי של פלסטינים בישראל
בתקופת האינתיפאדה השנייה
ד"ר יובל קרניאל, פברואר 2006

סדרת התקשורת המגזרית

- "חטיבה אנושית אחת, עם ישראל אחד": על כינון זהויות קיבוציות במכתבים למערכת "הארץ"
ד"ר עמית קמה, מרץ 2005
- שימושי תקשורת כאסטרטגיית השתלבות: המקרה של מהגרים מחבר העמים בישראל
ד"ר נלי אליאס, ספטמבר 2005
- "רבות רעות צדיק": קווים לתולדות העיתונות החרדית בישראל, למאפייניה ולהתפתחותה
ד"ר קימי קפלן, ינואר 2006

פרסומים מיוחדים

- "אין עם מי לדבר": מבט ביקורתי על הקשר פוליטיקה-תקשורת
עורך: יחזקאל רחמים, יולי 2005

